

O hellige nadver, du er mig så sød

O hellige nadver, du er mig så sød,
min Kristus du lader mig møde,
med vinen, som væder det viede brød,
han lader sig i mig genføde.

Hans legem' mig mætter og stiller til ro,
mit hjerte hans ånd vederkvæger,
i hjertet hans kærligheds væsen har bo,
det hele mit væsen bevæger.

Thi takker jeg for det indstiftelsesord,
hvormed vi til højtidsfest bydes,
som giver os plads ved et veldækket bord,
hvor nadverens glæder må nydes.

Og når jeg har rejst mig fra bordet igen,
jeg stadig i hjertet må knæle
og takke det forsyn, som ledte mig hen
i Kristi gudsnærvær at dvæle.

Poul Michael von Bülow 2017